

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Capvt I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

seebant sapius clerici dicentes. *V*a diebus nostris, quia perit studium
 literarum à nobis, nec reperitur in populis qui gesta presentia pro-
 mulgare possit in paginis. *I*sta etenim atq; his similia iugiter inueni-
 a dici pro commemoratione meritorum, vt notitiam attingerent
 superuentium, etsi inculta assatu: neq; tamen obrigere, vel
 certamine flagitiosorum, seu recte viuentium & presidentium his
 illicitis stimulis, quod à nostris fari plerumq; miratus sum; quia
 philosophantem b Rhetorem intelligunt pauciloquentem rusticum.
 Mulcum libuit animo, vt pro supputatione annorum ab ipso mun-
 di principio inciperem.

a al didici
 b al. recto rem
 i. p. r. Multis
 libuit etiam
 animi vt p. s. a.
 ab i. m. princi-
 pio libri pone-
 retur initium
 primi.

INCIPIT LIBER

CAPVT I.

Umq; Vandali præterissent à Gallijs, nec
 multo post tempore Huni Gallias ingredi dis-
 ponebant. Quod cum Beatus Seruatius Epi-
 scopus Tungrorum ciuitatis audisset, e Ro-
 mã pergit ad limina Sancti Petri Apostoli, ibiq; quododia-
 num ieiunium & vigilias assidue faciens, in visione somni
 ab Apostolo responsum accipiens, Decretum ab altissi-
 mo Hunos ingredi Gallias; protinus ad ciuitatem suam
 rediret. prædicens eius obitum, vt hoc malum non vide-
 ret. Aëtium Patricium huius Chronicæ gesta laudant.
 Virilis habitu formatus, animo alacer, membris vegetus,
 equis promptissimus, sagittarius peritus, conti impiger,
 bellis aptissimus, pacis captator celebris, nullius auaritiæ
 sectator, bonis animæ præditus, iniuriarū patientissimus,
 laboris appetens, impavidus periculorum; famis, sitis,

c Quam discre-
 pent de S. Ser-
 uatii peregrina-
 tione, & ad
 quæ tempora
 sit referenda,
 omnino vide
 Baron. tom. 6.
 an. 451. 38.

et Toromachum intelligit.

IDACIVS.

Lege Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 2. cap. 7.

vigiliarum tolerantissimus, cui ineunte ætate prædictū liquet, quantę potentię factis destinaretur temporibus suis futuriq; celebrāndus. Hęc supradictus & historiographus de Aëtio narrat. Cum inisset certamen cum Hunis, quę gessit, IDACIVS suę historię huius volumine narrat. Nam his diebus oratione vxoris suę ad limina Beatissimorum Apostolorum Petri & Pauli, ieiunijs & vigilijs discurrente, intercedentibus Apostolis Aëtius à periculis liberatur. Reuelatum est cuidam pauperi, nuncianti vxori Aëtij, orationibus fuisse saluatum: quod cum à paupere proditum fuisset, pauper cæcitate percutitur.

Caput 2.
et Ieron. in vita
Hilarionis
Francorum
meminit quę
locum etiam
citas Annoin
lib. 2. de gest.
Franc. c. 10.

Vide Aimoin,
lib. 1. cap. 2.

DE Francorum vero regibus Beatus et Hieronymus, qui iam olim fuerant, scripsit. quod prius Virgilij Poëtę narrat historia, Priamum primū habuisse regem, cum Troia fraudulenter caperetur; exindeq; fuisse egressos: postea Frigam habuisse: bifaria diuisione partem eorum Macedoniam fuisse aggressam. Alij cum Friga vocati Frigij Asiam peruagantes, ad littora Danubij fluminis & mare Oceanum confedisse. De-
nuo bifaria diuisione, Europam media ex ipsis pars cum Francione eorum rege ingressam fuisse. Europam peruagantes, cum vxoribus & liberis Renti ripam occupant, nec procul à Reno ciuitatem ad instar Trojæ nomine ædificare conati sunt: cœptum quidem, sed imperfectum opus remansit. Residua eorum pars, quę super littore Danubij remanserat, electo à se Torchet nomine rege, per quem vocati sunt Torchi; & per Francionem alij vocati sunt Franci; multis post temporibus cum du-
cibus externas dominationes semper
negantes.

Fran-